

KONSPEKT DLA MŁODZIEŻY

1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Może być modlitwa spontaniczna zakończona wspólną modlitwą „Ojcze nasz”.

2. Powtórzenie

Animator przypomina tematykę ostatniego spotkania dotyczącą pragnienia. Można przeprowadzić to za pomocą rozmowy kierowanej, angażując uczestników.

Przykładowe pytania:

- Czym jest pragnienie? (ogromna chęć posiadania, zrobienia czegoś)
- Czego pragnie Jezus? (Jezus pragnie zbawienia wszystkich ludzi, więzi z człowiekiem, dobra, spotykania się z człowiekiem na Eucharystii)
- Czego człowiek powinien najbardziej pragnąć? (relacji z Bogiem, dobra i miłości dla siebie i innych, nieba, życia w Bożej obecności)
- Jak zaspokoić to pragnienie? (budując relację z Bogiem, uczestnicząc w Eucharystii, znajdując czas dla Boga, odpowiadając na Jego miłość)

3. Najcenniejsze pamiątki

I wariant - animator prosi wcześniej uczestników o przyniesienie na spotkanie przedmiotów, które są dla nich pamiątkami (mogą to być zdjęcia, figurki, kamyki, muszelki, butelki z piaskiem itp). Na spotkaniu prosi, aby każdy z uczestników opowiedział o przyniesionym przez siebie przedmiocie: skąd go ma, dlaczego ten przedmiot jest dla niego ważny, o czym mu przypomina.

II wariant - animator przynosi wydrukowane obrazki z załącznika „pamiątki.pdf” (lub jeśli ma w domu, jakieś przedmioty stanowiące pamiątki). Rozkłada je na stole, po czym pyta uczestników co łączy te wszystkie przedmioty. Gdy dojdą do tego, że wszystkie one mogą być pamiątki, stawia pytanie o czym nam przypominają.

Po przedstawieniu przedmiotów i tego, o czym nam przypominają, animator wraz z uczestnikami podsumowuje znaczenie pamiątek - przypominają o miłych wydarzeniach, o miejscach, które się odwiedziło, o osobach, których już nie ma wśród nas, o naszych przodkach, o dziedzictwie kultury; przypominają o czymś ważnym, czymś za czym tęsknimy, z czym mamy dobre wspomnienia; pozwalają wrócić do chwil, z którymi się nam kojarzą.

Podobnie jest z różnymi nazwami najcenniejszej pamiątki naszej wiary - Mszy Świętej.

4. Nazewnictwo Mszy Świętej

Animator rozkłada po kolei przygotowane wcześniej (lub wydrukowane z załącznika „nazwy-mszy-swietej.pdf”) karty z nazwami Mszy Świętej wyjaśniając po kolei ich znaczenie:

EUCHARYSTIA - ta nazwa, powszechnie stosowana także dzisiaj, ma swój źródłosłów w hebrajskim słowie *berakah* i greckim *eucharistein*. Można je przetłumaczyć jako „dziękczynienie”. W czasie żydowskiego posiłku, szczególnie paschalnego, ojciec rodziny wypowiadał błogosławieństwa – modlitwę dziękczynną za dar stworzenia, wyzwolenia i uświęcenia ludu izraelskiego. Przypomina, że uczestnicząc w tym obrzędzie składamy Bogu dziękczynienie za wszystko, co człowiekowi w swojej szczodropliwości daje: za stworzenie, odkupienie i uświęcenie. Obecność na Eucharystii jest więc odpowiedzią człowieka na Bożą szczodropliwość, wyrazem wdzięczności za niezasłużone dary, którymi został obdarowany. W świecie zapatrzonym jedynie w ludzkie prawa uczy pokory wobec Stwórcy, Odkupiciela i Uświęciciela, od którego wszystko mamy i od którego wszystko zależy.

KOMUNIA - ta nazwa wywodzi się od greckiego i łacińskiego słowa „wspólnota”. Przypomina, że przez ten sakrament chrześcijanin jednoczy się z Chrystusem oraz braćmi, którzy wraz z nim w jednym Chlebie i Krwi mają uczestnictwo. Uświadamia, że Kościół nie jest przypadkowym zlepkiem pojedynczych wiernych, ale zjednoczonym w Chrystusie jako Głowie Jego Mistycznym Ciałem.

WIECZERZA PAŃSKA - nazwa ta nawiązuje przede wszystkim do Ostatniej Wieczerzy, podczas której została ustanowiona. Przypomina, że uczestnictwo w Eucharystii jest uczestnictwem w tej samej uczcie, w tym samym obrzędzie, jaki przed śmiercią na swoją pamiątkę polecił sprawować Jezus Chrystus. Jest też zapowiedzią innej uczty. Uczty godów Baranka w niebieskim Jeruzalem (Ap 19,9), na którą zaproszeni są wszyscy wierzący. Przypomina o tym przed udzieleniem komunii kapłan w słowach: „Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego (Baranka) ucztę”.

ŁAMANIE CHLEBA - pojawia się najczęściej w Nowym Testamencie, ponieważ „obrzęd ten, charakterystyczny dla posiłku żydowskiego, został wykorzystany przez Jezusa, gdy błogosławił i dawał uczniom chleb jako gospodarz stołu” (KKK 1329) . Po tym goście Zmartwychwstałego Jezusa rozpoznali uczniowie idący do Emaus. Nazwa ta ma głęboką wymowę. Wskazuje na braterską jedność z Chrystusem tych, z którymi łamie On Chleb

– swoje Ciało. Przypomina także o braterstwie wszystkich, którzy w tym obrzędzie uczestniczą.

PAMIĄTKA MĘKI, ŚMIERCI i ZMARTWYCHWSTANIA I OSTATNIEJ WIECZERZY - to określenie przypomina, że została ona ustanowiona przez Jezusa w noc przed Jego męką jako zapowiedź tego, co miało się wydarzyć następnego dnia. Podczas tamtej wieczerzy Jezus połamawszy chleb powiedział, że jest to Jego Ciało, które będzie wydane za ludzi. Podobne słowa wypowiedział nad kielichem z winem, dodając, że Jego krew będzie krwią ofiary Nowego Przymierza, jakie Bóg zawrze z ludzkością (szersze wytłumaczenie w artykule Eucharystia – Nowa Pascha). Polecił też, by ten obrzęd sprawować na swoją pamiątkę. To, co zrobił Jezus w Wieczerniku, zapowiada więc Jego śmierć i późniejsze zmartwychwstanie. Dlatego sprawując Eucharystię Kościół przypomina te właśnie wydarzenia: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie (...)”.

PRZENAJSWIĘTSZA OFIARA - ponieważ uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela dokonaną na krzyżu i włącza w nią ofiarę Kościoła i każdego wiernego. Dopełnia i przewyższa wszystkie ofiary Starego Przymierza. Jest pamiątką Męki i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Kościół wierzy, że w każdej Eucharystii jest obecna jedna jedyna, najświętsza i najdoskonalsza ofiara Jezusa Chrystusa. Uczestniczący w niej jakby na nowo stają pod krzyżem Jezusa, a Jego Ciało i Krew spożywane przez nich dają im zbawienie.

ŚWIĘTA LITURGIA - nazwy tej używano od IX wieku. Rozumiano ją jako służbę Bożą. Lud wierny gromadzi się, aby oddawać chwałę Panu, aby się modlić i sprawować czynności święte. Eucharystia jest najświętszą czynnością Kościoła. Nie ma lepszej modlitwy od Eucharystii. Nie ma lepszego dziękczynienia Ojcu ani większej ofiary dla Niego, niż uobecnianie dziękczynienia i ofiary Syna i niż modlitwa „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”.

NAJŚWIĘTSZY SAKRAMENT - odnosi się przede wszystkim do postaci eucharystycznych, przechowywanych w tabernakulum i adorowanych przez wierzących.

MSZA ŚWIĘTA - nazwa ta pochodzi od łacińskiego słowa, oznaczającego posłanie, misję. Nawiązuje do rozesłania wiernych przez kapłana na koniec celebracji (po łacinie: *ite, missa est* – idźcie, jest misja idźcie, jesteście posłani – w polskim wydaniu mszału oddane przez „idźcie w pokoju Chrystusa”). To określenie wskazuje, że chrześcijanin powołany jest do tego, by w codziennym życiu pełnić wolę Bożą.

(Wyjaśnienia nazw Mszy Świętej na podstawie artykułów ze stron internetowych: <https://diecezja.radom.pl/katecheza-2-nazwy-mszy-swietej/> oraz <https://liturgia.wiara.pl/doc/420153.Nazwy-Eucharystii/2>)

5. Nazwy Mszy Świętej, a moje jej przeżywanie

Animator wraz z uczestnikami, na podstawie wyjaśnionych pojęć stara się odpowiedzieć na pytanie: W jaki sposób nazwy Mszy Świętej mogą nam pomóc w jej zrozumieniu i głębszym przeżywaniu?

Na zakończenie prezentuje uczestnikom filmik „Co to jest Msza Święta?” Z serii Trzyminutowy Katechizm - <https://www.youtube.com/watch?v=fckBkBZAN1Y>

6. Modlitwa na zakończenie

Modlitwa spontaniczna dziękczynna za to, co dobrego Bóg nam daje.